

На правах рукопису

ГЛАДКИЙ
Михайло Іванович

РОЗВИТОК ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИХ
МЕТОДІВ УПРАВЛІННЯ
МАЛИМИ ФОРМАМИ ГОСПОДАРЮВАННЯ
(на прикладі підприємств будівельного комплексу)

Спеціальність: 08.06.01. Економіка підприємств
і форми господарювання

А в т о р е ф е р а т

дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата економічних наук

658

ЛННБ України ім.В.Стефаника

00760909 (V)

Робота виконана в Полтавському державному університеті

Науковий керівник: к. е. н., доцент Щур В.П.

Науковий консультант: д. е. н. Оксанич О. Е.

Офіційні опоненти: д.е.н., професор Педан М. П.
к.е.н. Карп'як Я. С.

Провідна організація – Науково-дослідний економічний
інститут Мінекономіки України

Захист дисертації відбудеться "28" січня 1997 р. о 14⁰⁰ год. на засіданні спеціалізованої вченої ради Д.04.10.01 по захисту дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук в Інституті регіональних досліджень НАН України за адресою 290026, м.Львів, вул. Козельницька, 4.

З дисертацією можна ознайомитися в бібліотеці Інституту регіональних досліджень НАН України.

Автореферат розісланий "28" 12 1996 р.

Вчений секретар
спеціалізованої вченої ради, к.е.н.

Жовтанецький В.І.

1. Загальна характеристика роботи

1.1. Актуальність теми дослідження

Подолання економічної кризи потребує вирішення багатьох принципово важливих проблем – від формування конкурентноспроможного недержавного сектору економіки як основи створення цінової конкуренції до створення сприятливого макроекономічного середовища і зміни структури народного господарства, приведення її у відповідність до оптимальної моделі економічного розвитку.

Структурні зміни потребують прискореного розвитку окремих галузей і комплексів в межах національної економіки. Зокрема, досвід розвинутих країн світу свідчить про те, що подолання кризових явищ і активізація інвестиційної діяльності як основа підвищення ефективності суспільного виробництва потребують підвищення ефективності роботи галузей будівельного комплексу. Водночас слід відзначити, що відтворення і подальший розвиток будівельного комплексу України в масштабах і пропорціях докризового періоду неспроможний вирішити проблеми, що стоять перед підприємствами будівельної індустрії і будівельними організаціями. Необхідно привести систему управління, організацію виробництва у відповідність вимогам ринкової моделі господарювання, забезпечити паритет форм власності, вибір оптимальних організаційних форм господарювання.

В той же час слід констатувати, що в сучасній економічній літературі вказані проблеми не знайшли широкого відображення, особливо в контексті галузевої специфіки підприємств будівельного комплексу.

При цьому значна роль належить малим формам господарювання – малим, приватним, сімейним підприємствам тощо. Світовий досвід показує, що вони з успіхом заповнюють окремі ніші на ринку товарів і послуг, в тому числі і в будівництві та інфраструктурі будівництва. Створення і розвиток підприємств такого типу вимагає вдосконалення організаційно-економічних методів управління малими формами господарювання, формування відповідної правової бази тощо.

1.2. Мета і завдання дослідження

Метою даного дослідження є розробка науково-методичних положень та практичних рекомендацій, спрямованих на вдосконалення організаційно-економічних методів управління підприємствами недержавного сектору економіки, зокрема, малих форм господарювання в будівельному комплексі.

Досягнення вказаної мети потребує вирішення наступних задач:

- проведення аналізу виробничо-господарської діяльності будівельного комплексу в цілому і його підприємств зокрема;
- визначення ключових факторів підвищення функціонування малих форм господарювання в межах комплексу і умов їх економічного виживання в перехідний період при нестабільності макроекономічного середовища;

ЛНБ ім. В. Стефаника
АН України

- обґрунтування тенденції розвитку малих форм господарювання і трансформації системи управління їх об'єднаннями;
- вибору методів узгодження виробничих програм і інвестиційних проєктів в межах об'єднань малих форм господарювання;
- обґрунтування основних принципів створення інформаційних систем підприємства.

1.3. Предмет і об'єкт дослідження

Предметом дослідження є теоретичні, методологічні і прикладні проблеми управління малими формами господарювання, використання виробничого потенціалу підприємств будівельного комплексу, концептуальні положення розробки системи управління промисловими підприємствами в умовах формування ринкових відносин.

Об'єктом дослідження є підприємства будівельного комплексу в цілому і малі форми господарювання зокрема.

1.4. Теоретична і методологічна база дослідження

Теоретичною і методологічною основою дослідження є сучасні наукові теорії ринкової економіки, концептуальні підходи до проблем розвитку альтернативної економіки і малого бізнесу, відображені в роботах вітчизняних і зарубіжних вчених-економістів, закони України, що стосуються питань управління економікою, рішення Кабінету Міністрів України та інші нормативні акти. В процесі дослідження використовувалися статистичні, аналітичні, економіко-математичні і експертні методи досліджень.

1.5. Наукова новизна і нові наукові результати дослідження

Полягають в:

- теоретичному обґрунтуванні умов ефективного функціонування підприємств будівельного комплексу в перехідний період, головними з яких є стабілізація макроекономічного середовища, створення недержавних структур та підприємств змішаної форми власності, створення умов для цінової конкуренції;
- теоретичному обґрунтуванні необхідності роздержавлення і приватизації малих і середніх підприємств як основи підвищення мотивації праці, росту її продуктивності, створення конкуренції на ринку товарів і послуг;
- доведенні об'єктивної необхідності об'єднання певних функцій управління малих форм господарювання і створення з цією метою відповідних об'єднань – асоціацій, фінансово-промислових груп, холдінгових компаній, концернів тощо;
- розробці структури управління такими об'єднаннями, що відповідали б потребам і вимогам ринкової моделі господарювання;

ДНЕ І. В. С. 1998

- розробці методичних рекомендацій по створенню інформаційних систем в межах інтегрованих структур, які об'єднують малі форми господарювання;
- розробці методичних підходів до організації впровадження нової техніки і методів управління;
- обґрунтування вибору методів оптимізації виробничих програм малих форм господарювання з метою узгодження їх в межах інтегрованих структур.

1.6. Впровадження результатів дослідження

Теоретичні положення і висновки, методичні розробки, сформульовані в роботі, використані при розробці проекту Державної програми соціально-економічного розвитку Поділля, підготовці пропозицій по реструктуризації підприємств будівельного комплексу Львівської області, підготовці інвестиційних проєктів та бізнес-планів Львівським проектно-виробничим акціонерним об'єднанням "Львівбуд".

1.7. Публікації

Основні результати дослідження опубліковані в 8 наукових роботах (див. розділ 4 автореферату).

1.8. Апробація роботи

Висновки і пропозиції, отримані в результаті проведеного дослідження, доповідались на науково-практичній конференції "Економічна криза в Україні і шляхи її подолання" (Львів, 26–27 березня 1996 р.), методологічних семінарах в Інституті регіональних досліджень НАН України, 43-ій, 44-ій, 45-ій, 46-ій наукових конференціях Полтавського технічного університету.

2. Основні положення дисертаційної роботи

2.1. Аналіз діяльності будівельного комплексу в умовах реформування економіки свідчить про необхідність вирішення головної проблеми – створення в межах комплексу такого економічного середовища, яке б, з одного боку, формувалося під впливом макроекономічних умов господарювання, з другого – за рахунок ринкової саморегуляції, головним чином через механізм цінової конкуренції. Для цього необхідно перш за все створити багатоукладну економіку, забезпечити наявність конкурентноспроможного недержавного сектору економіки.

Важливим є те, що будівельний комплекс, аналіз якого на прикладі даних АПБО "Львівбуд", навіть в умовах глибокої кризи і сильного податкового пресу, є рентабельним. На мал. 1 приведена спрощена структурна схема територіального будівельного об'єднання, яка в цілому є достатньо репрезентативною з позиції будівельного комплексу в цілому. При цьому в межах будівельного комплексу в цілому, так і в АПБО "Львівбуд" зокрема.

частка недержавних підприємств і організацій складає понад 50%. Тому виникає потреба глибше вивчити мотиваційні основи вибору форм власності, в тому числі і малих форм господарювання, їх вплив на економіку в цілому і ефективність роботи будівельного комплексу зокрема.

Мал. 1. Спрощена структурна схема територіального будівельного управління

2.2. Мотиваційними факторами вибору організаційних форм господарювання виступають умови забезпечення реалізації здібностей і кваліфікації кожного працюючого, порядок перерозподілу результатів праці. Вказані фактори в значній мірі визначаються відносинами власності на засоби виробництва і результати праці.

2.3. Вибір форми власності повинен передувати аналіз ефективності функціонування кожної з них в конкретному макроекономічному середовищі. Необхідно враховувати різноманітні фактори, що впливають на цей вибір. На основі аналізу літературних джерел можна зробити висновки, що склад факторів, впливаючих на вибір форми власності, повинен бути наступним:

- розмір підприємства; враховуючи чисельність, об'єми виробництва, прибуток, вартість майна;
- ступінь технологічної і продуктивної відокремленості, стійкості і гнучкості взаємовідносин з суміжниками, технічний рівень виробництва і продукції;

- морально-психологічний клімат в колективі;
- ступінь довір'я між адміністрацією і робітниками;
- підготовленість робітників до роботи в умовах зміни форм власності, їх сприйняття і розуміння процесів, що відбуваються, а також особиста платоспроможність працюючих.

Приведений перерахунок факторів, який може бути деталізований і доповнений, свідчить про необхідність комплексного підходу, аналізу техніко-організаційних, економічних і соціально-психологічних факторів.

2.4. Особливе місце в розвитку організаційних форм господарювання в будівельному комплексі належить створенню малих форм господарювання.

Наявність гнучкого механізму, який дозволяє швидко перепрофілювати діяльність, можливість економічного маневру, короткий інвестиційний період і відносно невисока капіталовмісткість – ці якості органічно властиві малим підприємствам. Вони дозволяють їм успішно конкурувати з монополістами за рахунок орієнтації на конкретного споживача, оперативного використання техніко-технологічних, організаційних та інших нововведень, швидкого заповнення товарних пустот, активного руху на ринку товарів і послуг.

Основними цілями створення малого підприємства є:

- участь в прискореному формуванні товарного ринку;
- прискорене впровадження науково-технічних досягнень;
- сприяння більш повному задоволенню вимог народного господарства;
- випуск конкурентоспроможної продукції на основі швидкого налагодження її дрібносерійного виробництва;
- більш повне використання сировинних і трудових ресурсів, відходів виробництва;
- збільшення розмірів надходжень в місцевий бюджет і засновнику.

2.5. Зібраний на сьогоднішній день досвід створення і функціонування малих підприємств в будівельному комплексі дозволяє зробити деякі теоретичні висновки:

- Найбільш ефективним є створення малих підприємств в тих сферах діяльності, які вимагають високого рівня спеціалізації.
- Малі підприємства повинні мати сталі господарські зв'язки зі споживачами своїх послуг і продукції.
- Ефективність роботи малих підприємств підвищується при створенні кількох однотипних підприємств в тому ж секторі ринку.
- Малі підприємства доцільно створювати в межах будівельного комплексу під задалегідь визначені функції і споживачів продукції і послуг. Досвід показує, що найефективніше працюють ті малі підприємства, які створено на основі реструктуризації будівельних територіальних об'єднань і управлінь, виходячи з потреб ринку.

2.6. На створення малих підприємств впливають такі стримуючі фактори:

По-перше, обмежені можливості фінансування програми розвитку малих і середніх підприємств з бюджету.

По-друге, неможливість забезпечення власними силами високого технологічного рівня підприємств, які створюються.

По-третє, відсутність в країні розвинутої системи страхування промислового ризику і кредитів.

По-четверте, недостатня кількість спеціалістів, які володіють знаннями і досвідом підприємницької діяльності в умовах ринкових відносин.

2.7. В процесі розвитку малого підприємства виникає потреба інтеграції певних функцій управління в зв'язку з тим, що їх виконання кожним суб'єктом господарювання супроводжується значними витратами. За своїм характером витрати на виконання вказаних функцій з відомим ступенем умовності можуть бути віднесені до умовно-постійних витрат. До них відносяться, зокрема, вивчення ринку, фінансовий та управлінський менеджмент тощо. "Делегування" таких функцій спеціалізованому підрозділу, який входить до складу організаційних структур, котрі об'єднують на певних засадах малі підприємства, значною мірою скорочує витрати на управління, зокрема, дослідження ринків, маркетинг та інші. Малі підприємства найбільш ефективно працюють в складі крупних організаційних форм господарювання – інтегрованих структурах типу асоціацій, холдингових компаній, корпорацій, концернів, консорціумів, фінансово-промислових груп.

2.8. Специфічною особливістю підприємств, які займаються виробництвом будматеріалів, є наявність суттєвих відхилень у рівні витрат на однотипні види продукції. Це в значній мірі пов'язане з умовами забезпечення матеріально-сировинними ресурсами, вартість яких в загальній собівартості продукції складає понад 60%.

При умові координації діяльності підприємств, що займаються виробництвом будівельних матеріалів, досягається:

- оптимізація виробничих програм;
- гарантується збут по договірних цінах;
- підвищується рівень спеціалізації виробництва.

В межах асоціації, холдингу, корпорації чи іншої форми господарювання розробляються консолідовані і адресні (для кожного підприємства) індикативні плани по виробництву окремих видів продукції. Такий план будується, виходячи з ємності ринку і маркетингових досліджень. З другого боку, при виконанні передбачених планом завдань по обсягах випуску продукції координуючим органом гарантується її збут по наперед визначених договірних цінах.

2.9. В дисертації розроблено економіко-математичні моделі оптимізації виробничих програм. Вказані моделі відрізняються від вже відомих тим, що враховують територіальне розміщення підприємств-виробників і споживачів

продукції, що досить важливо, якщо брати до уваги значні витрати на транспортування крупнотоннажних вантажів.

Розподіл виробничої програми може проводитися із метою зниження собівартості продукції в рамках інтегрованої структури (наприклад, холдинги, ФПГ тощо).

Основна ідея економії ресурсних затрат полягає в тому, що при виробництві однотипної продукції на різних підприємствах витрати ресурсів згідно статистичних даних є різними. Доцільно виготовляти певну продукцію переважно на підприємстві, на якому її виготовлення вимагає менших затрат ресурсів.

В загальному вигляді економіко-математична модель оптимізації виробничих програм підприємств-виробників однотипної продукції будіндустрії може бути представлено у вигляді:

$$\sum_{i,j=1}^{I,J} p_{ij} q_{ij} + s_i v_i + l_{jm} \rightarrow \min.$$

$$\sum_{i,j} q_{ij} \geq Q_i;$$

$$q_{ij} \leq M_{ij};$$

$$p, q, s, v, l > 0;$$

$$i, 1, \dots, I;$$

$$j, 1, \dots, J;$$

$$m, 1, \dots, M.$$

- де q_{ij} – обсяг випуску i -ої продукції на j -му підприємстві, шт.;
 p_{ij} – собівартість одиниці i -тої продукції на j -му підприємстві, грн.;
 s_i – затрати на доставку 1 т i -тої продукції на 1 км, грн.;
 v_i – вага всієї i -тої продукції, випущеної на j -му підприємстві, т;
 l_{jm} – плече підвозу i -тої продукції j -го підприємства на об'єкт будівництва, км;

M_{ij} – потужності j -го підприємства по випуску i -тої продукції;

Q_i – обсяг замовлень (індикативний план) по i -тій продукції.

Підприємствам, які об'єднані в інтегровану структуру, рішенням Ради директорів встановлюється план-замовлення по кожному з основних видів продукції. При цьому погоджується ціна і гарантується збут.

В результаті здійснених розрахунків виявляється, що в оптимальному варіанті потрібна більша спеціалізація підприємств. Приймаючи до уваги прогнози потреби в продукції з допомогою такого типу моделі можна виробити рекомендації по плануванню виробництва продукції на підприємствах, які об'єднані в інтегровану структуру.

2.10. Однією з ключових проблем економічного виживання малих підприємств в умовах жорсткої конкурентної боротьби поряд з необхідністю

забезпечення певного типу інтеграції в крупніші організаційні структури виступає проблема постійного оновлення виробничого апарату з метою забезпечення конкурентноспроможності продукції.

Програма пошуку і впровадження нововведень і вдосконалень з орієнтацією на потреби ринку забезпечує успішну діяльність підприємств в майбутньому. Використання нових технічних досягнень у виробництві продукції є звичайним явищем. Однак лише небагато підприємств здатні налагодити систематичну роботу по впровадженню технічних новинок, які б забезпечували досягнення комерційних цілей. Більшість суб'єктів господарювання починають роботу з вдосконалення технології виробництва, в той час як їм слід було б починати з маркетингових досліджень.

2.11. Процес пошуку і впровадження технічних і організаційних нововведень складається з п'яти етапів:

1. Вивчення і класифікація внутрішніх і зовнішніх ресурсів підприємства (об'єднань підприємств).

2. Виявлення можливостей збуту продукції потенційно можливому споживачеві, а також визначення напрямів діяльності фірми у вказаних областях.

3. Систематичний пошук (з врахуванням основного джерела інформації) підходів, пов'язаних з вирішенням поставлених проблем.

4. Оцінка варіантів і вибір "найкращої" технології з точки зору характеристик продукції, очікуваних затрат, конкурентноспроможності на ринку, можливого обсягу прибутку.

5. Розробка і здійснення плану впровадження.

	Етап 1	Етап 2	Етап 3	Етап 4	Етап 5
Функція	Організація вибору	Ідентифікація	Інформаційний пошук	Прийняття рішення	Впровадження новачі
Результат	1. Вхідна інформація	1. Нововведення: – перспективні – альтернативні 2. Можливість збуту продукції	1. Інформація про нововведення 2. Інформація про можливість збуту	1. Співставлення 2. Економічна оцінка 3. Вибір прийнятного варіанту	1. План 2. Технологічна підготовка і освоєння 3. Збут

Мал. 2. Спрощена схема процесу пошуку і впровадженнь нововведень

На мал. 2, представлений механізм взаємодії елементів процесу і впровадження нововведень. Ступінь ефективності роботи групи пошуку і впровадження їх залежить від того, наскільки добре здійснюються на підприємстві функції збуту продукції і наскільки добре організована робота в області інформації.

Група пошуку і впровадження нововведень є спеціалізованим підрозділом в складі підприємства, або складається із представників різних відділів і служб, які задіяні в процесі освоєння нової продукції. По мірі формування ринку такі функції можуть виконуватись спеціалізованими фірмами, як це широко практикується на Заході.

2.12. Важливим фактором підвищення ефективності роботи малих підприємств є інформаційне забезпечення їх фінансово-господарської діяльності. З цією метою пропонується в межах будівельного комплексу формувати інформаційну систему, яка повинна включати, крім маркетингової інформації, дані про нові вироби, технології, техніку, способи організації виробництва, які використовуються конкурентами.

Основними етапами формування такої системи виступають наступні:

- створення основного джерела інформації;
- визначення потреб ринку збуту;
- пошук технології і організації виробництва;
- оцінка і вибір нововведень.

Для прийняття кінцевого рішення стосовно використання ресурсів кожний варіант повинен бути проаналізований не лише з точки зору забезпечення більш високого рівня продаж і прибутку, але й з точки зору відповідей на наступні питання:

- яка конкуренція існує в сфері даних нововведень;
- які фактори, пов'язані з чинним законодавством, можуть впливати на рівень продаж і яким чином може проявитись цей вплив;
- чи будуть продукція і послуги продані (надані) таким споживачам, які можуть сприяти її подальшому поширенню чи вдосконаленню.

Після отримання відповіді на вказані питання підприємство може дати оцінку кожному проекту. Існує багато способів оцінки, включаючи суб'єктивні критерії, прикладом яких можуть служити спеціальні таблиці, що відрізняються простотою і дешевизною, і об'єктивні критерії, представлені такими показниками, як, наприклад, норма прибутку і т.д.

3. ВИСНОВКИ І РЕКОМЕНДАЦІЇ

3.1. Будівельний комплекс України і його регіональні підрозділи потребують докорінної перебудови на принципово нових засадах, адекватних ринковій моделі господарювання. В контексті здійснюваних в Україні економічних реформ для підвищення ефективності функціонування будівельного комплексу необхідно будувати його роботу, виходячи з потреб

ринку товарів і послуг, враховуючи жорстку конкуренцію з боку іноземних суб'єктів господарювання. Це потребує не лише освоєння нових технологій, техніки і виробництва нових матеріалів, розширення асортименту послуг і товарів, але й зміни організації виробництва, трансформації системи управління.

3.2. Найбільш суттєвими факторами подальшого ефективного функціонування підприємств будівельного комплексу є макроекономічна стабілізація, створення економічних умов для технічного переозброєння галузей комплексу і формування організаційних структур і системи управління підприємствами будівельного комплексу, які були б адекватними вимогам ринкової моделі господарювання.

3.3. Значну роль в економічному розвитку будівельного комплексу відіграє створення конкурентноспроможного недержавного сектору, зокрема, малих форм господарювання. Проте досвід розвинутих країн світу показує, що самостійно вижити в економічному плані спроможне лише одне з десяти підприємств такого типу. В зв'язку з цим доцільно створювати такі організаційні форми господарювання за участю малих і середніх підприємств різних форм власності, які б забезпечували "здешевлення" реалізації певних функцій управління за рахунок використання "ефекту масштабу", не обмежуючи при цьому, наскільки можливо, економічної самостійності господарювання.

3.4. Проблема пошуку оптимальних організаційних форм господарювання в будівельному комплексі тісно пов'язана з вибором форми власності. Роздержавлення і приватизація державних підприємств по своїй ідеї мали б сприяти підвищенню мотивації праці, підвищенню ініціативи з боку кожного працівника підприємства, постійному пошуку резервів підвищення ефективності виробництва. Проте досвід свідчить, що при колективній формі власності це можливо лише при обмеженій чисельності працюючих. Таким чином, найбільш виправданим є проведення приватизації і роздержавлення саме на малих і середніх підприємствах.

3.5. Зміна системи управління на підприємствах будівельного комплексу повинна відповідати вибраній організаційній формі господарювання. При достатньо відпрацьованих в економічній літературі і на практиці методах управління на різних його рівнях найбільш актуальною проблемою для вітчизняних підприємств є забезпечення достатньої гнучкості системи управління, що може бути досягнуто виробленням оптимальних інформаційних потоків і ефективного зворотнього зв'язку. При цьому слід звернути увагу на відповідність підсистеми управління його рівневі.

3.6. Значним резервом підвищення конкурентноспроможності будівельного комплексу є його збереження як системокомплексу з відпрацьованими господарськими зв'язками. При цьому, однак, принципово змінюється економічний характер взаємовідносин між суб'єктами

господарювання. Вони повинні будуватись на засадах змагальності, конкуренції, з врахуванням довгострокової перспективи. Значна роль при цьому належить організації відбору контрагентів і партнерів по технологічному ланцюгу в межах будівельного процесу.

3.7. Суттєвим джерелом економії коштів у випадку виробничо-господарської інтеграції підприємств в межах будівельного комплексу є застосування методів оптимізації виробничих програм, процесів технічного переозброєння підприємств, впровадження нових технологій тощо. Достатньо відпрацьовані методи лінійного програмування стосовно галузей будівельного комплексу слід, однак, застосувати комплексно, з врахуванням попередніх стадій будівельного циклу. Зокрема, це стосується оптимізації виробничих програм підприємств будіндустрії, транспортних перевезень і можливостей будівельно-монтажних організацій.

3.8. Вихід галузей будівельного комплексу з економічної кризи в значній мірі може бути забезпечений на основі використання нових технологій, матеріалів, нової техніки. Впровадження новацій при цьому суттєво здешевлюється, якщо на підприємствах застосовується відповідна система організації пошуку і освоєння їх.

4. Перелік публікацій автора, у яких відображені основні положення роботи

4.1. Роль малого підприємства і напрями його розвитку в будівництві на перехідному етапі до ринкової економіки // Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах переходу на ринкові відносини: 36. наук. пр. / Львівський політехнічний інститут. – Львів, 1991. – С.38–42.

4.2. К вопросу создания малых предприятий в строительстве // Материалы 43-й научной конференции профессоров, преподавателей, научных работников, аспирантов и студентов Полтавского технического университета. – Полтава, 1991. – С. 67–71 (Співатор Щур В.П.).

Особистий внесок автора: проаналізовано основні фактори успішної роботи малих підприємств в будівництві.

4.3. Льготы по налогообложению малых предприятий // Материалы 43-й научной конференции профессоров, преподавателей, научных работников, аспирантов и студентов Полтавского технического университета. – Полтава, 1991. – С. 77–82 (Співатор Щур В.П.).

Особистий внесок автора: запропоновано напрями вдосконалення системи оподаткування, які стимулюють розвиток малих підприємств у виробничій сфері та будівництві.

4.4. Роль и пути развития малого предпринимательства в условиях перехода экономики на рыночные отношения // Материалы 44-й научной конференции профессоров, преподавателей, научных работников, аспирантов и

студентов Полтавского технического университета. – Полтава, 1991. – Ч.1. – С. 50–53 (Співавтор Щур В.П.):

Особистий внесок автора: проаналізовано вплив розвитку малого підприємства на ефективність функціонування виробничої інфраструктури.

4.5. Организация хозяйственного учета на малом предприятии // Там же. – С. 88–95 (Співавтор Щур В.П.):

Особистий внесок автора: приведено специфіку господарського обліку на малих підприємствах будівельної індустрії.

4.6. Економічні проблеми розвитку малого підприємництва // Матеріали 45-ї наукової конференції професорів, викладачів, наукових працівників, аспірантів та студентів Полтавського технічного університету. – Полтава, 1993. – Ч.1. – С. 111–118 (Співавтор Щур В.П., Щур С.В.):

Особистий внесок автора: обґрунтовано доцільність створення інтегрованих структур з участю малих форм господарювання в будівельному комплексі.

4.7. Аналіз розвитку малого підприємництва в Україні // Матеріали 46-ї наукової конференції професорів, викладачів, наукових працівників, аспірантів та студентів Полтавського технічного університету. – Полтава, 1994. – Ч.2. – С. 25–32 (Співавтор Щур В.П., Щур О.В., Горшенева Г.В., Пересядько О.Б.):

Особистий внесок автора: визначено тенденції розвитку малого підприємництва в будівельному комплексі.

4.8. Развитие свободного предпринимательства – важнейшее условие становления рыночных отношений // Конструкції будівель та будівельне виробництво: Зб. наук. пр. / Інститут системних досліджень освіти. – Київ, 1993. – С. 73–80 (Співавтор Щур В.П.):

Особистий внесок автора: запропоновано модель оптимізації виробничих програм інтегрованих структур в будіндустрії.

Аннотация

Гладкий М.И. Развитие организационно-экономических методов управления малыми формами хозяйствования (на примере предприятий строительного комплекса)

Диссертация на соискание ученой степени кандидата экономических наук по специальности 08.06.01 – Экономика предприятий и формы хозяйствования. Институт региональных исследований Национальной академии наук Украины, Львов 1996.

Диссертация содержит теоретические исследования управления малыми формами хозяйствования. Определены факторы интенсификации развития малых предприятий и интегрированных систем, предложены методические решения по формированию системы управления, даны рекомендации по оптимизации производственных программ.

Annotation

Gladkij M. Development of organizational-economical methods for management of small forms of economy.

Scientific search for the achieving of scientific degree of candidate of economic sciences in speciality 08.06.01. – Economics of Enterprises and Forms of Economy. Institute of Regional Researches of the National Academy of Sciences of Ukraine, Lviv, 1996.

The thesis presents the theoretical investigation of management for small forms of economy. The factors of intensification of development for small enterprises and integrational systems are defined, methodological solutions for management system formation are suggested and recommendation for the optimisation of productional programmes are given.

Ключові слова: малі форми господарювання, управління, організаційно-економічні методи.

Післяно до друку 20.II.96р. Формат 60x84/16.

Обєм І друк.лист. Зам.584. Тир.100.Безв'язно.

Львів. Личаківська,3. Друкарня УАД.

СЧОУЧЗ

AB 36.617

AB 36.617